

Internát

Vladimír Merta

Objevila se v dívčím pokoji skromně jako stín,
Prozradila ji tichá vůně kopretin.
Pověsila svůj černý plášť do vzduchu,
sedla si na zem a vzala mě za ruku.

Stuhou do vlasů svázala svůj stín ve výklenku,
a pod polštář schovalabílou halenku.
Zývla a rozvázala si tkaničky,
Které jí k tělu poutaly dětské šatičky.

Do okna nahlédl v běhu večer a smrákání,
zbledla a celá zbělěla mým hledáním.
Zdálo se mi že sní vstupuju do řeky
a voda se vlní našimi doteky

Vynořila se ze tmy jako svítání,
Jasná a klidná, nade mnou se naklání.
Zvedá ruce a vítr jí přináší spodničku,
natáhne paži a tma jí podává sukničku.

Ze židle sundává růžovou halenku,
vlasý si zaváže stuhou z výklenku.
Vstává ze země a pouští moji ruku,
černý plášť jí obléká vítr ze vzduchu.

Mizí z mého pokoje tiše jako stín,
zůstává po ní skromná vůně.
Internátu a kopretin.
Zůstává po ní skromná vůně.
Internátu a kopretin.
Internátu a kopretin